

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.976 van 3 december 2003
in de zaak A. 126.499/XIV-11.612.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat L. DUCHATEAU,
 kantoor houdende te 3500 HASSELT,
 Luikersteenweg 36

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Iraanse nationaliteit, op 6 september 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 augustus 2002 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 7 maart 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 19 september 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 november 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. DUCHATEAU, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Adjunct-adviseur V. HOEFNAGELS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. XXX, van Iraanse nationaliteit, is België binnengekomen op 2 maart 2002 en heeft zich op 4 maart 2002 vluchteling verklaard.

1.2. Op 7 maart 2002 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 7 augustus 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 7 maart 2002 tot weigering van verblijf. Dit is de bestreden beslissing. De motivering van de beslissing luidt als volgt:

“(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U verklaart voor het Commissariaat-generaal dat u een Iraans staatsburger van Azerische origine bent. Volgens deze verklaringen bent u samen met uw echtgenote XXX Iran ontvlucht na vervolging door de autoriteiten in verband met de problemen van uw broer XXX.

Uit uw relaas blijkt dat uw broer XXX ondergedoken leefde nadat hij vervolgd zou zijn omwille van zijn activiteiten binnen de studentenbeweging. Hij heeft zich onder andere in uw woning schuilgehouden. De Inlichtingendienst is hem meermaal bij uw ouders thuis komen zoeken. Op 10.11.1379 (29.01.01) zijn ze ook in uw woning binnengevallen, voorzien van een huiszoekingsbevel. Uw broer had op dat ogenblik reeds het land verlaten. Men heeft u ter plaatse gearresteerd en opgesloten voor vier dagen. Tijdens die vier dagen bent u gemarteld en ondervraagd over uw broer. U heeft volgehouden dat u niets wist waarna men u heeft vrijgelaten. U besloot dan te verhuizen

in de hoop dat de Inlichtingendienst u niet langer zou vinden. Gedurende geruime tijd heeft u geen problemen meer gehad maar dan merkte u echter dat telkens dezelfde personen op uitkijk stonden aan uw werk, aan uw woning, aan winkels waar u langsging. Op 15.09.1380 (06.12.01) meldde een bevriende koopman, werkzaam in de 'Bazaar' waar ook u een winkel had, dat er agenten naar uw winkel onderweg waren. U bent gevlucht. Vervolgens heeft de buurman van uw appartement laten weten dat de Inlichtingendienst in uw woning was binnengevallen, dat uw echtgenote hierbij gewond was geraakt en dat zij naar het ziekenhuis was gevoerd. Uw echtgenote heeft uiteindelijk een miskraam gehad. U heeft er dan voor gezorgd dat uw echtgenote 's anderendaags van het publieke ziekenhuis werd overgeplaatst naar een kliniek in de privé-woning van een gynaecoloog. Dit maakte het voor u mogelijk contact op te nemen met uw echtgenote zonder dat de Inlichtingendienst u zou opmerken. U had intussen beslist om het land te verlaten, hetgeen u enkele dagen later samen met uw echtgenote heeft gedaan.

U verklaart op 2 maart 2002 samen met uw echtgenote in België te zijn aangekomen, waar u op 4 maart 2002 het statuut van vluchteling heeft aangevraagd.

Uw broer XXX had reeds op 16 januari 2001 een asielaanvraag gericht tot de Belgische autoriteiten.

U heeft intussen vernomen dat de Inlichtingendienst vragen is gaan stellen over u bij uw vader en bij uw schoonmoeder.

Vooreerst dient gewezen te worden op het feit dat in hoofde van uw broer een beslissing van weigering van het statuut van vluchteling werd genomen op grond van het bestaan van verschillende bedrieglijkheden in zijn verklaringen. Gezien u zich baseert op de problemen van uw broer, wordt tevens de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangetast.

Daarnaast dient te worden gewezen op het bestaan van een aantal tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw echtgenote en tussen uw verklaringen en die van uw broer XXX.

Zo spreken u en uw vrouw mekaar tegen betreffende het clandestiene verblijf van uw broer in uw woning. U stelt dat uw broer op regelmatige basis in de periode herfst 1379 (herfst 2000) tot de winter 1379 (winter 2000-2001) in uw woning heeft gelogeed (verhoorverslag CGVS, p.15/21). De laatste keer dat hij in uw woning heeft gelogeed was vijf tot zeven dagen voor uw arrestatie op 10.11.1379 (29.01.2001). Hij heeft toen drie tot vier dagen in uw woning verbleven. Zowel u als uw echtgenote hebben hem toen gezien (verhoorverslag CGVS, p.16/21-17/21). Uw echtgenote daarentegen situeert de periode waarin uw broer in uw woning is ondergedoken van de zomer 1379 (zomer 2000) tot de herfst van 1379 (herfst 2000). Bovendien beweert zij dat de laatste keer dat uw broer in uw woning heeft verbleven op twee maanden en enkele dagen voor de dag waarop u bent gearresteerd (verhoorverslag CGVS Shafiey Solmaz, p. 05/09). Aangezien het feit dat uw broer in uw woning was ondergedoken precies de aanleiding zou geweest zijn van alle door u aangehaalde vluchtmotieven, ondermijnen de vastgestelde tegenstrijdigheden op ernstige wijze het geheel van uw vluchtrelaas.

Bovendien doet u zelf verklaringen over de door uw broer geleden problemen die niet stroken met diens verklaringen (Dienst Vreemdelingenzaken, Commissariaat-generaal in dringend beroep en in onderzoek ten gronde). Zo beweert u dat uw broer twee maal is gearresteerd door de Inlichtingendienst. U slaagt er niet in voor deze feiten een preciezere tijdsaanduiding te geven dan in de jaren 1377-1378 (maart 1998 - maart 1999). De eerste maal zou uw broer gedurende 45 dagen zijn opgesloten. Vier tot zes maanden later zou hij dan een tweede maal gearresteerd zijn en gedurende twee maanden zijn opgesloten. Tijdens deze tweede vrijheidsberoving zou uw broer een zelfmoordpoging hebben ondernomen. Vijf tot zes maanden na zijn vrijlating zou uw broer onder andere bij u zijn ondergedoken (verhoorverslag CGVS, p. 17/21 - 19/21). Uw broer daarentegen stelt dat hij slechts één maal was gearresteerd, en wel gedurende elf tot twintig dagen (verhoorverslag DVZ XXX, vraag 42; dringend beroep, p. 9 en ten gronde, p. 9). Een keer situeert hij deze arrestatie in maart-april 2000 (verhoorverslag DVZ XXX, vraag 42). Een ander keer situeert hij dit feit in 09.1379 (11-12.2000), dat wil zeggen kort voor zijn effectieve vlucht uit Iran (verhoorverslag ten gronde XXX, p. 9, 13) en vóór zijn problemen aan de universiteit zou hij nooit eerder problemen hebben gehad (verhoorverslag ten gronde XXX, p. 16). Deze vaststellingen tasten verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen en de oprechtheid van uw aanvraag aan.

Gelet op het voorgaande kan er in uw hoofde vervolging zoals beschreven in de Conventie van Genève van 28 juli 1951 worden vastgesteld. De door u neergelegde documenten (boekjes van burgerlijke stand van u en van uw echtgenote) wijzigen hetgeen hiervoor is uiteengezet niet. Deze documenten bevatten enkel persoonlijke identiteitsgegevens zonder verdere relevantie voor uw asielmotieven.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als middelen aanvoert:

“EERSTE MIDDEL: motiveringsplicht

Dat de beslissing van het CGVS slechts gebrekkig gemotiveerd werd en derhalve art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen miskend.

Artikel drie van de motiveringswet voorziet dat in de akte zelf waarin de administratieve beslissing is vervat, de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen, moeten worden vermeld.

Tevens bepaalt dit artikel dat de motivering afdoende moet zijn, m.a.w. draagkrachtig. Ook het motiveringsbeginsel vereist dat de beslissing steunt op een zowel juridisch als feitelijk juist geheel van motieven die naar redelijkheid verantwoord zijn. Het motiveringsbeginsel verplicht de overheid om rekening te houden met alle elementen waarover zij beschikt en wanneer zij over bepaalde gegevens niet beschikt dan moet zij zich een redelijke inspanning getroosten om deze gegevens alsnog te bekomen.

Ook het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de overheid om slechts een beslissing te nemen nadat zij voldoende is voorgelicht.

Tenslotte verbiedt het redelijkheidsbeginsel om uit de feiten die voorliggen en waarvan de overheid kennis heeft, geen conclusies te trekken die indruisen tegen het rechtsgevoel.

Dat het niet volstaat om in de bestreden beslissing enkel de verschillende vermeende tegenstrijdigheden op te nemen en te bespreken. Dat deze vermeende tegenstrijdigheden zelfs niet essentieel zijn om tot de bestreden beslissing te komen.

Dat in deze beschikking werd opgenomen dat:

'Vooreerst dient gewezen te worden op het feit dat in hoofde van uw broer een beslissing van weigering van het statuut van vluchteling werd genomen op grond van het bestaan van verschillende bedrieglijkheden in zijn verklaringen.

Gezien U zich beroept op de problemen van uw broer, wordt tevens de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangetast.'

Deze argumentatie schendt echter op manifeste wijze de motiveringsplicht aangezien enerzijds de reële inhoud van de 'bedrieglijkheden' niet werd meegedeeld en anderzijds niet werd meegedeeld op welke wijze deze de verklaring van Dhr. verzoeker aantasten. Hoe kan verzoeker zich verzoenen met een dergelijke vage motivering?

Eén van de doeleinden van de motiveringsplicht is het feit dat het voor de rechtsonderhorige zeer belangrijk is te begrijpen waarom de overheid een bepaalde beslissing heeft genomen.

Verzoeker tast momenteel dan ook volledig in het duister omtrent de exacte redenen waarom zijn geloofwaardigheid zou zijn aangetast.

Voor het overige betreft het weer de 'klassieke' argumenten dat er verschillen zijn in de data die door verzoeker en zijn echtgenote werden vermeld.

Hieromtrent dient toch gesteld te worden dat dit vaak te maken heeft met problemen met de vertaling (nuances in de vraagstelling die vaak tot 'foutieve antwoorden' leiden). Bovendien is het CGVS dermate selectief in hetgeen het wel of niet in overweging wenst te nemen dat de littekens die verzoeker heeft opgelopen tijdens de ondervragingen niet eens een vermelding waard blijken te zijn.

TWEEDE MIDDEL: schending van het verbod van discriminatie zoals gewaarborgd door art. 14 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Mens, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955

Door de bestreden beslissing wordt verzoeker het recht van het genot van de rechten en vrijheden, welke in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens zijn vermeld, miskend.

Verzoeker vreest voor zijn leven en voor dat van zijn echtgenote en hun nog ongebooren kind.

De bestreden beslissing houdt geen rekening met de gevolgen die zij veroorzaakt voor de veiligheid en de fysieke integriteit van verzoeker.

Een gedwongen terugkeer houdt een regelrechte bedreiging in voor het leven van verzoeker.”;

2.2.1.1. Overwegende dat in het eerste middel verzoeker de schending van de motiveringsplicht aanvoert; dat hij stelt dat het niet volstaat om in de bestreden beslissing enkel de verschillende vermeende tegenstrijdigheden op te nemen en te bespreken; dat ten eerste de motiveringsplicht geschonden is door de verwijzing naar de beslissing van weigering van het statuut van vluchteling die werd genomen in het kader van de asielaanvraag van verzoekers broer; dat verzoeker opmerkt dat deze motivering te vaag is, dat hem de reële inhoud van de bedrieglijkheden in de verklaringen van zijn broer niet werden meegedeeld en dat hij volledig in het duister tast omtrent de exacte redenen waarom zijn geloofwaardigheid zou zijn aangetast; dat ten tweede de overige tegenstrijdigheden waarvan sprake in de bestreden beslissing, slechts verschillen betreffen in de data die door hem en zijn echtgenote werden vermeld, en deze verschillen te wijten zijn aan problemen in verband met de vertaling;

2.2.1.2. Overwegende dat dient te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing in haar geheel dient te worden gelezen; dat, bij het onderzoek naar de eerbiediging van de motiveringsplicht, rekening moet worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met de diverse onderdelen van de motivering op zich; dat, aangaande de eerste kritiek, dient te worden opgemerkt dat verzoeker nergens ontkent dat hij zijn vluchtrelaas heeft gebaseerd op de problemen van zijn broer; dat, aangezien deze problemen in het kader van de asielaanvraag van verzoekers broer bedrieglijk werden bevonden, de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit op redelijke wijze kon afleiden dat dit feit ook de geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag, die op diezelfde problemen is gebaseerd, aantast; dat de bestreden beslissing, naast het argument van de bedrieglijkheid van de asielaanvraag van verzoekers broer, nog een hele reeks andere tegenstrijdigheden bevat tussen de verklaringen van verzoeker en die van zijn echtgenote, enerzijds, en tussen de verklaringen van verzoeker en zijn broer, anderzijds; dat het op grond van al deze feiten samen is dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft besloten tot de bedrieglijkheid van verzoekers asielaanvraag; dat verzoeker niet kan volhouden dat hij geen benul heeft van de redenen waarom zijn asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden; dat, aangaande de tweede kritiek, dient te worden aangestipt dat verzoeker de kans gekregen heeft opmerkingen of voorbehoud te maken tijdens en na zijn opeenvolgende verhoren; dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker dit niet heeft gedaan en dit argument pas nu voor de eerste maal inroept; dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk verklaard heeft dat hij de tolk goed verstond; dat derhalve de door verzoeker ingeroepen vertalingsproblemen dienen gerelativeerd te worden; dat dient aangenomen te worden dat

verzoeker de in het bestreden besluit genoemde tegenstrijdigheden op deze wijze niet weerlegt; dat, gelet op het geheel van de motieven opgenomen in de bestreden beslissing, het niet kennelijk onredelijk is dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoekers asielaanvraag bedrieglijk heeft bevonden; dat de bestreden beslissing blijkt te zijn genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de motivering van de bestuurshandelingen, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen; dat de motivering de beslissing blijkt te kunnen dragen en bijgevolg afdoende en deugdelijk is; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2.2.1. Overwegende dat in het tweede middel verzoeker de schending aanvoert van het discriminatieverbod, zoals gewaarborgd door artikel 14 van het E.V.R.M.; dat volgens verzoeker de bestreden beslissing geen rekening houdt met de gevolgen die zij veroorzaakt voor de veiligheid en de fysieke integriteit van verzoeker; dat een gedwongen terugkeer een regelrechte bedreiging van verzoekers leven zou inhouden en hierdoor artikel 14 van het E.V.R.M. zou zijn geschonden;

2.2.2.2. Overwegende dat een advies van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot terugleiding, zowel vervat in de bestreden beslissing, geen voor vernietiging vatbare rechtshandeling is die voor de Raad van State kan worden aangevochten; dat het tweede middel niet ontvankelijk is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie december tweeduizend en drie, door :

de HH. A. BEIRLAEN, kamervoorzitter,
 K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.